

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 352/2009

2009 m. balandžio 24 d.

dėl bendrojo saugos būdo, susijusio su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/49/EB 6 straipsnio 3 dalies a punkte nurodyta pavojaus analize ir įvertinimu, priėmimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/49/EB dėl saugos Bendrijos geležinkeliuose ir iš dalies pakeičiančią Tarybos direktyvą 95/18/EB dėl geležinkelio įmonių licencijavimo bei Direktyvą 2001/14/EB dėl geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymo, mokesčių už naudojimąsi geležinkelių infrastruktūra ėmimo ir saugos sertifikavimo (Saugos geležinkeliuose direktyva) ⁽¹⁾, ypač į jos 6 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Pagal Direktyvos 2004/49/EB 6 straipsnio 1 dalį Komisija, remdamasi Europos geležinkelio agentūros turėtų priimti pirmąjį bendrųjų saugos būdų (toliau – BSB) paketą, apimančią bent jau minėtos direktyvos 6 straipsnio 3 dalies a punkte minimus pavojaus analizės ir vertinimo būdus.
- (2) 2007 m. gruodžio 6 d. pateikė rekomendaciją dėl pirmojo bendrųjų saugos būdų paketo (ERA-REC-02-2007-SAF).
- (3) Pagal Direktyvą 2004/49/EB BSB turėtų būti palaipsniui įvedami siekiant užtikrinti, kad būtų išlaikytas aukštas saugos lygis, o kai būtina ir praktiškai įmanoma – saugos lygis būtų pagerintas.
- (4) Direktyvos 2004/49/EB 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad geležinkelio įmonės ir infrastruktūros valdytojai turi sukurti savas saugos valdymo sistemas, siekdami užtikrinti, kad geležinkelio sistema pasiektų bent jau bendruosius saugos tikslus (toliau – BST). Pagal direktyvos 2004/49/EB III priedo 2 punkto d papunktį pagrindiniams saugos valdymo sistemos elementams priskiriama tvarka ir būdai, skirti įvertinti pavojų ir įgyvendinti pavojaus kontrolės priemones, kai tik pakitusios eksploata-

vimo sąlygos arba naujos medžiagos sukelia naują pavojų infrastruktūrai arba eksploatavimui. Šiame reglamente pateikiamos to pagrindinio saugos valdymo sistemos elemento nuostatos.

- (5) Taikant 1991 m. liepos 29 d. Tarybos direktyvą 91/440/EB dėl Bendrijos geležinkelių plėtros ⁽²⁾ ir Direktyvos 2004/49/EB 9 straipsnio 2 dalį ypač daug dėmesio turėtų būti skiriama valdyti pavojus šį reglamentą taikančių subjektų sąveikos taškuose.
- (6) 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/57/EB dėl geležinkelių sistemos sąveikos Bendrijoje ⁽³⁾ 15 straipsnyje reikalaujama, kad valstybės narės imtųsi visų tinkamų priemonių, kad užtikrintų, jog geležinkelių sistemą sudarantys struktūriniai posistemai galėtų būti pradėti eksploatuoti tik tais atvejais, kai jie yra suprojektuoti, sukonstruoti ir įrengti taip, kad juos integravus į geležinkelių sistemą jie atitiktų jiems keliamus esminius reikalavimus. Visų pirma valstybės narės turi patikrinti, ar šie posistemai techniškai suderinami su geležinkelio sistema, į kurią jie integruojami, ir ar jie integruoti saugiai pagal šį reglamentą.
- (7) Įsitikinta, kad geležinkelio rinkas atverti labiausiai trukdo tai, kad nėra bendro požiūrio, kaip tiksliai apibrėžti geležinkelio sistemos saugos lygius bei reikalavimus ir įrodyti atitiktį tiems lygiams bei reikalavimams. Todėl anksčiau valstybės narės pačios vertindavo, ar priimti kitose valstybėse narėse jau sukurtą ir ten patikima pripažintą sistemą ar jos dalis.
- (8) Siekiant palengvinti abipusį pripažinimą valstybėse narėse, reikėtų suderinti subjektų, susijusių su geležinkelio sistemos kūrimu ir eksploatavimu, taikomus pavojaus identifikavimo ir valdymo būdus, taip pat būdus, kuriais įrodoma, kad geležinkelio sistema Bendrijos teritorijoje atitinka saugos reikalavimus. Pirmiausia reikia suderinti pavojaus vertinimo procedūras ir būdus bei įgyvendinti pavojaus kontrolės priemones, kai tik pakitusios eksploatavimo sąlygos arba naujos medžiagos sukelia naujų pavojų infrastruktūrai arba eksploatavimui, kaip nurodyta Direktyvos 2004/49/EB III priedo 2 punkto d papunktyje.

⁽¹⁾ OL L 164, 2004 4 30, p. 44, pataisyta OL L 220, 2004 6 21, p. 16.

⁽²⁾ OL L 237, 1991 8 24, p. 25.

⁽³⁾ OL L 191, 2008 7 18, p. 1.

- (9) Jei nepranešta nacionalinė taisyklė, pagal kurią valstybėje narėje nustatoma, ar pakeitimas yra svarbus ar ne, už pakeitimo įgyvendinimą atsakingas asmuo (toliau – pasiūlymo teikėjas) turėtų iš pradžių apsvarstyti galimą aptariamo pakeitimo poveikį geležinkelio sistemos saugai. Jei siūlomas pakeitimas turi poveikio saugai, remdamasis ekspertų išvadomis pasiūlymo teikėjas pakeitimo svarbumą turėtų įvertinti pagal kriterijus, kurie turėtų būti nustatyti šiame reglamente. Atlikus vertinimą, turėtų būti padaryta viena iš trijų išvadų. Pirmuoju atveju pakeitimas nelaikomas dideliu, todėl pasiūlymo teikėjas turėtų jį įgyvendinti laikydamasis savo metodo saugai užtikrinti. Antruoju atveju pakeitimas laikomas dideliu, todėl pasiūlymo teikėjas turėtų jį įgyvendinti laikydamasis šio reglamento be specialaus saugos institucijos dalyvavimo. Trečiuoju atveju pakeitimas laikomas dideliu, tačiau yra Bendrijos nuostatos, pagal kurias būtinas specialus susijusios saugos institucijos dalyvavimas, pavyzdžiui, būtina išduoti naują leidimą pradėti transporto priemonės eksploatavimą arba persvarstyti ar atnaujinti geležinkelio įmonės saugos sertifikata, arba persvarstyti ar atnaujinti infrastruktūros valdytojo įgaliojimus saugos srityje.
- (10) Kai turi būti atlikti eksploatuojamos geležinkelio sistemos pakeitimai, pakeitimo svarbumas turėtų būti vertinamas atsižvelgiant ir į visus su sauga susijusius tai pačiai sistemos daliai poveikio turinčius pakeitimus, atliktus nuo šio reglamento įsigaliojimo arba nuo tada, kai paskutinį kartą taikytas šiame reglamente aprašytas pavojaus valdymo procesas (pasirenkama vėlesnė data). Tikslas – įvertinti, ar tokių pakeitimų visuma sudarys svarbų pakeitimą, dėl kurio reikia visapusiškai taikyti pavojaus analizės ir įvertinimo BSB, ar ne.
- (11) Svarbaus pakeitimo pavojaus priimtumas turėtų būti vertinamas pagal vieną arba kelis iš toliau išvardytų pavojaus priimtumo principų: darbo taisyklių sąvadų taikymas, palyginimas su panašiomis geležinkelio sistemos dalimis, neabejotino pavojaus prognozė. Visi principai sėkmingai taikyti keliose taikomosiose geležinkelio sistemose, taip pat kitoms transporto rūšims ir pramonės sektoriuose. Neabejotino pavojaus prognozės principas dažnai taikomas sudėtingiems ir naujoviškiems pakeitimams. Pasiūlymo teikėjas turėtų būti atsakingas už taikytino principo pasirinkimą.
- (12) Laikantis Sutarties 5 straipsnyje nustatyto proporcingumo principo, šiuo reglamentu neturėtų būti viršijama tai, kas būtina pasiekti reglamento tikslą – nustatyti pavojaus analizės ir įvertinimo BSB. Todėl tais atvejais, kai taikomas plačiai pripažintas darbo taisyklių sąvadas, turėtų būti leidžiama mažinti BSB taikymo poveikį. Lygiai taip pat, kai nėra Bendrijos nuostatų, pagal kurias reikėtų specialaus saugos institucijos dalyvavimo, pastarajai institucijai turėtų būti leidžiama veikti kaip nepriklausomai vertinimo įstaigai, kad būtų vykdoma kuo mažiau dvigubos kontrolės, sumažėtų pernelyg didelės pramonės sektoriaus išlaidos ir sutrumpėtų tiekimo rinkai laikas.
- (13) Direktyvos 2004/49/EB 6 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad valstybės narės prirėkus iš dalies pakeičia savo nacionalines saugos taisykles taip, kad jos atitiktų BSB.
- (14) Atsižvelgiant į tai, kad dabar laikomasi įvairių saugos vertinimo metodų, reikia pereinamojo laikotarpio kad susiję subjektai prirėkus turėtų pakankamai laiko naujam bendrajam metodui išmokti ir jį taikyti, taip pat jį taikydami įgyti patirties.
- (15) Atsižvelgiant į tai, kad oficialus pavojumi pagrįstas metodas yra palyginti naujas, kai kuriose valstybėse narėse pavojaus analizės ir įvertinimo BSB turėtų būti taikomas savanoriškai eksploatacinio arba organizacinio pobūdžio pakeitimams iki 2012 m. liepos 1 d. Tai turėtų padėti Europos geležinkelių agentūrai, jei įmanoma, taikyti tą būdą ir iki 2012 m. liepos 1 d. prirėkus pasiūlyti šio BSB patobulinimų.
- (16) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka pagal Direktyvos 2004/49/EB 27 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Tikslas

1. Šiuo reglamentu nustatomas bendrasis saugos būdas (toliau – BSB), susijęs su Direktyvos 2004/49/EB 6 straipsnio 3 dalies a punkte nurodyta pavojaus analize ir įvertinimu.
2. Pavojaus analizės ir įvertinimo BSB siekiama išlaikyti arba, jei reikia ir praktiškai įmanoma, pagerinti Bendrijos geležinkelių saugos lygį. Dėl BSB vežimo geležinkeliais paslaugų rinka turi būti lengviau naudotis, nes juo suderinami:
 - a) pavojaus valdymo procesai, kuriais vertinamas saugos lygis ir atitiktis saugos reikalavimams;
 - b) įvairių geležinkelio sektoriaus subjektų keitimasis svarbia saugos informacija, kad sauga būtų valdoma įvairiuose šiame sektoriuje galimų sąsajų taškuose;
 - c) įrodymai, gaunami pritaikius pavojaus valdymo procesą.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Pavojaus analizės ir įvertinimo BSB taikomas visiems Direktyvos 2004/49/EB III priedo 2 punkto d papunktyje nurodytiems valstybės narės geležinkelio sistemos pakeitimams, kurie pagal šio reglamento 4 straipsnį laikomi svarbiais. Tokie pakeitimai gali būti techninio, eksploatacinio arba organizacinio pobūdžio. Organizacinių pakeitimų atveju turėtų būti svarstomi tik tie pakeitimai, kurie galėtų turėti poveikio eksploataavimo sąlygoms.

2. Jei svarbūs pakeitimai susiję su struktūriniais posistemiais, kuriems taikoma Direktyva 2008/57/EB, pavojaus analizės ir įvertinimo BSB taikomas:

- a) jei atitinkamose techninės sąveikos specifikacijose (toliau – TSS) nustatyta, kad pavojų reikia įvertinti. Tokiu atveju TSS prireikus nurodoma, kurios BSB dalys taikomos;
- b) remiantis Direktyvos 2008/57/EB 15 straipsnio 1 dalimi, siekiant užtikrinti, kad struktūriniai posistemiai, kuriems taikomos TSS, būtų saugiai integruoti į esamą sistemą.

Tačiau dėl BSB taikymo pirmos pastraipos b punkte nurodytu atveju neturi būti nustatomi reikalavimai, kurie būtų priešingi atitinkamose privalomose TSS numatytiems reikalavimams.

Nepaisant to, jei dėl BSB taikymo nustatomas TSS reikalavimui prieštaraujantis reikalavimas, pasiūlymo teikėjas praneša susijusiai valstybei narei, kuri gali nutarti prašyti TSS persvarstyti pagal Direktyvos 2008/57/EB 6 straipsnio 2 dalį ar 7 straipsnį arba gali kreiptis dėl išimties taikymo pagal tos direktyvos 9 straipsnį.

3. Šis reglamentas netaikomas:

- a) metro, tramvajaus ir kitoms miestų elektrinio geležinkelio sistemoms;
- b) nuo likusios geležinkelio transporto sistemos funkciškai atskiriems tinklams, skirtiems tik keleivių vežimo vietas, miesto ar priemiestiniais maršrutais paslaugoms teikti, taip pat geležinkelio įmonėms, kurios veiklą vykdo tik tokiuose tinkluose;
- c) vien tik infrastruktūros savininko krovinių vežimo reikmėms skirtai privačiai geležinkelio infrastruktūrai;
- d) nacionaliniais tinklais važinėjantiems paveldo transporto priemonėms, jei jos atitinka nacionalines saugos taisykles ir

normas, kad būtų užtikrintas saugus tokių transporto priemonių kursavimas;

- e) savo tinkluose veikiantiems paveldo, muziejų ir turistiniams geležinkeliams, įskaitant dirbtuves, transporto priemones ir personalą.

4. Šis reglamentas netaikomas sistemoms ir pakeitimams, kurių projektų plėtra šio reglamento įsigaliojimo dieną jau yra gerokai pažengusi, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/57/EB 2 straipsnio t punkte.

3 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente naudojamos Direktyvos 2004/49/EB 3 straipsnyje pateiktos apibrėžtys.

Taip pat naudojamos šios apibrėžtys:

- 1) „pavojus“ – avarių ir riktų, kurių padarinys – (grėsmės sukelta) žala, atvejų dažnumo rodiklis ir tos žalos sunkumo laipsnis;
- 2) „pavojaus nagrinėjimas“ – sistemingas visos turimos informacijos naudojimas grėsmėms nustatyti ir pavojui prognozuoti;
- 3) „pavojaus analizė“ – pavojaus nagrinėjimu pagrįsta procedūra, skirta įvertinti, ar pasiektas priimtinas pavojus;
- 4) „pavojaus įvertinimas“ – bendras pavojaus nagrinėjimo ir pavojaus analizės procesas;
- 5) „sauga“ – nepriimtino žalos pavojaus nebuvimas;
- 6) „pavojaus valdymas“ – pavojų nagrinėjimo, analizės ir valdymo užduotims sistemingai taikomos valdymo strategijos, procedūros ir veikla;
- 7) „sąsajos“ – visi sistemos arba posistemio gyvavimo ciklu naudojami sąveikos taškai, įskaitant eksploataavimo ir priežiūros sąveikos taškus, kai keli geležinkelio sektoriaus subjektai bendradarbiauja siekdami valdyti pavojus;
- 8) „subjektai“ – visos šalys, kurios pagal 5 straipsnio 2 dalį tiesiogiai arba vykdydamos sutartinius išpareigojimus dalyvauja taikant šį reglamentą;

- 9) „saugos reikalavimai“ – sistemos saugos (kiekybinės ir kokybinės) charakteristikos ir jos eksploatavimo (įskaitant eksploatavimo taisykles) charakteristikos, būtinos teisiniams arba bendrovės saugos tikslams pasiekti;
- 10) „saugos priemonės“ – grupė veiksmų, kuriais arba sumažinamas grėsmės atvejų dažnumo rodiklis, arba sušvelninami jo padariniai tam, kad būtų pasiektas ir (arba) išlaikytas priimtinas pavojaus lygis;
- 11) „pasiūlymo teikėjas“ – geležinkelio įmonės arba infrastruktūros valdytojai, kurie pagal Direktyvos 2004/49/EB 4 straipsnį turi įgyvendinti pavojų kontrolės priemones; susitarantieji subjektai arba gamintojai, pateikę paskelbtajai įstaigai prašymą taikyti EB patikros procedūrą pagal Direktyvos 2008/57/EB 18 straipsnio 1 dalį; arba leidimo pradėti transporto priemonių eksploatavimą prašytojas;
- 12) „saugos vertinimo ataskaita“ – dokumentas, kuriame pateikiamos vertinimo įstaigos atlikto vertinamos sistemos tyrimo išvados;
- 13) „grėsmė“ – aplinkybė, dėl kurios gali kilti avarija;
- 14) „vertinimo įstaiga“ – nepriklausomas ir kompetentingas asmuo, organizacija arba subjektas, kuris atlieka tyrimą, kad remdamasis įrodymais nuspręstų, ar sistema atitinka saugos reikalavimus;
- 15) „pavojaus priimtimumo kriterijai“ – pradiniai reikalavimai, pagal kuriuos vertinamas tam tikro pavojaus priimtimumas. Remiantis šiais kriterijais tiriama, ar pavojaus lygis yra pakankamai žemas, kad nereikėtų nedelsiant imtis priemonių jam dar labiau sumažinti;
- 16) „grėsmių registras“ – dokumentas, kuriame apibrėžiamos grėsmės, nurodomos su jomis susijusios priemonės, tų grėsmių šaltinis ir pateikiama nuoroda į organizaciją, atsakingą už grėsmių valdymą;
- 17) „grėsmės nustatymas“ – grėsmių aptikimo, išvardijimo ir apibūdinimo procesas;
- 18) „pavojaus priimtimumo principas“ – taisyklės, kurių laikomasi sprendžiant, ar su viena arba daugiau konkrečių grėsmių susijęs pavojus yra priimtinas ar ne;
- 19) „darbo taisyklių sąvadas“ – rašytinis taisyklių, kurias teisingai taikant galima kontroliuoti vieną arba daugiau konkrečių grėsmių, rinkinys;
- 20) „pavyzdinė sistema“ – sistema, kurios tinkamas saugos lygis įrodytas ją naudojant praktiškai ir su kuria lyginant vertinamą sistemą nustatoma, ar iš pastarosios sistemos kylantys pavojai priimtini;
- 21) „pavojaus prognozavimas“ – nagrinėjamų pavojų lygio nustatymo procesas; jį sudaro šie etapai: dažnumo, padarinių tyrimas ir jų integracija;
- 22) „techninė sistema“ – produktas arba produktų junginys, įskaitant projektą, įgyvendinimo bei pagalbinus dokumentus. Techninė sistema padedama kurti nuo techninės specifikacijos, o kūrimas baigiamas jos priėmimu. Svarstomi atitinkamų sąsajų su operatorių elgsena projektai, tačiau patys operatoriai ir jų veiksmai į techninę sistemą neįtraukiami. Techninės priežiūros procesas aprašomas techninės priežiūros žinynuose, tačiau pats procesas nėra techninės sistemos dalis.
- 23) „pražūtingas padarinys“ – dėl avarijos kilę mirties atvejai ir (arba) daugybiniai sunkūs sužalojimai ir (arba) didelė žala aplinkai;
- 24) „saugos pripažinimas“ – statusas, kurį pakeitimui suteikia pakeitimo siūlytojas remdamasis vertinimo įstaigos pateikta saugos vertinimo ataskaita.
- 25) „sistema“ – bet kuri keistina geležinkelio sistemos dalis;
- 26) „pranešta nacionalinė taisyklė“ – bet kuri valstybės narės pagal Tarybos direktyvą 96/48/EB ⁽¹⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/16/EB ⁽²⁾, direktyvas 2004/49/EB ir 2008/57/EB pranešta nacionalinė taisyklė.

4 straipsnis

Svarbūs pakeitimai

1. Jei nepranešta nacionalinė taisyklė, pagal kurią valstybėje narėje nustatoma, ar pakeitimas yra svarbus ar ne, pasiūlymo teikėjas iš pradžių apsarsto galimą aptariamo pakeitimo poveikį geležinkelio sistemos saugai.

⁽¹⁾ OL L 235, 1996 9 17, p. 6.

⁽²⁾ OL L 110, 2001 4 20, p. 1.

Jei siūlomas pakeitimas poveikio saugai neturi, 5 straipsnyje aprašytas pavojaus valdymo procesas netaikomas.

2. Jei siūlomas pakeitimas turi poveikio saugai, dėl pakeitimo svarbumo sprendžia pasiūlymo teikėjas, remdamasis ekspertų vertinimu ir tokiais kriterijais:

- a) gedimo pasekmėmis: tikėtina blogiausia situacija, jei sugestų vertinama sistema, atsižvelgiant į saugos barjerus už tos sistemos ribų;
- b) įgyvendinant pakeitimą diegiama naujove: tai taikoma ir tam, kas nauja geležinkelio sektoriuje, ir tam, kas nauja tik pakeitimą įgyvendinančiai organizacijai;
- c) pakeitimo sudėtingumu;
- d) kontrole: galimybių įgyvendintą pakeitimą kontroliuoti visą sistemos gyvavimo ciklą ir imtis intervencinių priemonių nebuvimas;
- e) grįžtamumu: galimybių grįžti prie tokios sistemos, kokia ji buvo iki pakeitimo, nebuvimas;
- f) papildomumu: pakeitimo svarbumas vertinamas atsižvelgiant į visus pastaruosius su sauga susijusius vertinamos sistemos pakeitimus, kurie nelaikyti svarbiais.

Pasiūlymo teikėjas saugo tinkamus dokumentus savo sprendimui pagrįsti.

5 straipsnis

Pavojaus valdymo procesas

1. I priede aprašytas pavojaus valdymo procesas taikomas:
 - a) 4 straipsnyje nurodytam svarbiam pakeitimui, įskaitant 2 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytų struktūrinių posistemių paleidimą;
 - b) jei 2 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytoje TSS daroma nuoroda į šį reglamentą, kad būtų nustatytas I priede aprašytas pavojaus valdymo procesas.
2. I priede aprašytą pavojaus valdymo procesą vykdo pasiūlymo teikėjas.

3. Pasiūlymo teikėjas užtikrina, kad tiekėjų ir paslaugų tiekėjų, įskaitant jų subrangovus, keliami pavojai būtų valdomi. Todėl pasiūlymo teikėjas gali prašyti, kad I priede aprašytame pavojaus valdymo procese dalyvautų tiekėjai ir paslaugų tiekėjai, įskaitant jų subrangovus.

6 straipsnis

Nepriklausomas vertinimas

1. II priede nustatytus kriterijus atitinkanti įstaiga nepriklausomai vertina, ar I priede aprašytas pavojaus valdymo procesas vykdomas teisingai ir kokie to vykdymo rezultatai. Jei vertinimo įstaiga dar nepaskirta Bendrijos ar nacionalinės teisės aktais, pasiūlymo teikėjas paskiria savo vertinimo įstaigą, kuri gali būti kita organizacija arba vidinis padalinys.

2. Turi būti vengiama tarpusavyje kartoti pagal Direktyvą 2004/49/EB atliekamus saugos valdymo sistemos atitikties vertinimo darbus, pagal Direktyvą 2008/57/EB paskelbtosios įstaigos arba nacionalinės įstaigos atliekamus atitikties vertinimo darbus ir pagal šį reglamentą vertinimo įstaigos atliekamus nepriklausomo saugos vertinimo darbus.

3. Saugos institucija gali veikti kaip vertinimo įstaiga, jei svarbūs pakeitimai susiję su šiais atvejais:

- a) reikia leidimo pradėti eksploatuoti transporto priemonę, kaip nurodyta Direktyvos 2008/57/EB 22 straipsnio 2 dalyje ir 24 straipsnio 2 dalyje;
- b) reikia papildomo leidimo pradėti eksploatuoti transporto priemonę, kaip nurodyta Direktyvos 2008/57/EB 23 straipsnio 5 dalyje ir 25 straipsnio 4 dalyje;
- c) pakeitus veiklos rūšį arba jos mastą reikia atnaujinti saugos sertifikatą, kaip nurodyta Direktyvos 2004/49/EB 10 straipsnio 5 dalyje;
- d) saugos sertifikatą reikia peržiūrėti dėl esminių pokyčių saugos kontrolės sistemoje, kaip nurodyta Direktyvos 2004/49/EB 10 straipsnio 5 dalyje;
- e) įgaliojimai saugos srityje turi būti atnaujinti dėl esminių infrastruktūros, signalizacijos ar energijos tiekimo arba infrastruktūros eksploatavimo ir techninės priežiūros principų pokyčių, kaip nurodyta Direktyvos 2004/49/EB 11 straipsnio 2 dalyje;

f) įgaliojimus saugos srityje reikia persvarstyti dėl esminių pokyčių saugos kontrolės sistemoje, kaip nurodyta Direktyvos 2004/49/EB 11 straipsnio 2 dalyje.

4. Jei svarbus pakeitimas susijęs su struktūriniu posistemiū, kurio eksploatavimo pradžia reikia leidimo, kaip nurodyta Direktyvos 2008/57/EB 15 straipsnio 1 dalyje ir 20 straipsnyje, saugos institucija gali veikti kaip vertinimo įstaiga, jei pasiūlymo teikėjas šios užduoties dar nepaskyrė paskelbtajai įstaigai pagal tos direktyvos 18 straipsnio 2 dalį.

7 straipsnis

Saugos vertinimo ataskaitos

1. Vertinimo įstaiga pateikia pasiūlymo teikėjui saugos vertinimo ataskaitą.

2. 5 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytu atveju nacionalinė saugos institucija atsižvelgia į saugos vertinimo ataskaitą sprendžiamą, ar suteikti leidimą pradėti eksploatuoti posistemius ir transporto priemones.

3. 5 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytu atveju nepriklausomas vertinimas yra paskelbtosios įstaigos darbo dalis, jei TSS nenustatyta kitaip.

Jei nepriklausomas vertinimas nėra paskelbtosios įstaigos darbo dalis už atitikties sertifikato išdavimą atsakinga paskelbtoji įstaiga arba už EB patikros deklaracijos parengimą atsakingas susitariantysis subjektas atsižvelgia į saugos vertinimo ataskaitą.

4. Kitos už naują tos pačios sistemos vertinimą atsakingos vertinimo įstaigos nekvestionuoja saugos vertinimo ataskaitos, parengtos priėmus sistemą arba sistemos dalį pagal šiame reglamente nustatytą pavojaus valdymo procesą. Šis pripažinimas priklauso nuo įrodymo, kad sistema bus naudojama tokiomis pačiomis funkcinėmis, eksploatavimo ir aplinkos sąlygomis, kuriomis naudojama jau priimta sistema, ir nuo to, ar laikytasi lygiaverčių pavojaus priimtumo kriterijų.

8 straipsnis

Pavojaus kontrolės valdymas. Vidaus ir išorės auditas

1. Geležinkelio įmonės ir infrastruktūros valdytojai į savo saugos valdymo sistemas, nurodytas Direktyvos 2004/49/EB 9 straipsnyje, periodinio vidaus audito schemą įtraukia auditą, kaip taikomas pavojaus įvertinimo ir analizės BSB.

2. Vykdydama Direktyvos 2004/49/EB 16 straipsnio 2 dalies e punkte nustatytas užduotis, nacionalinė saugos institucija stebi, kaip taikomi pavojaus įvertinimo ir analizės BSB.

9 straipsnis

Grįžtamasis ryšys ir technikos pažanga

1. Kiekvienas infrastruktūros valdytojas ir geležinkelio įmonė Direktyvos 2004/49/EB 9 straipsnio 4 dalyje nurodytoje metinėje ataskaitoje praneša apie patirtį, įgytą taikant pavojaus įvertinimo ir analizės BSB. Į ataskaitą taip pat įtraukiamas sprendimų dėl pakeitimų svarbumo lygio apibendrinimas.

2. Kiekviena nacionalinė saugos institucija Direktyvos 2004/49/EB 18 straipsnyje nurodytoje metinėje ataskaitoje praneša apie pasiūlymo teikėjų patirtį, kurią jie įgijo taikdami pavojaus įvertinimo ir analizės BSB, ir prirėikus apie savo patirtį.

3. Europos geležinkelių agentūra stebi ir renka grįžtamuosius duomenis, kaip taikomas pavojaus analizės ir įvertinimo BSB, ir prirėikus pateikia Komisijai rekomendacijų, kaip jį patobulinti.

4. Ne vėliau kaip iki 2011 m. gruodžio 31 d. Europos geležinkelių agentūra Komisijai pateikia ataskaitą, kurioje išnagrinėta:

a) pavojaus analizės ir įvertinimo BSB taikymo patirtis, įskaitant atvejus, kai pasiūlymų teikėjai BSB savanoriškai taikė iki atitinkamų 10 straipsnyje nustatytų datų;

b) pasiūlymų teikėjų patirtis, susijusi su sprendimais dėl pakeitimų svarbumo lygio;

c) atvejai, kai darbo taisyklių sąvadai naudoti, kaip aprašyta I priedo 2.3.8 skirsnyje;

d) pavojaus analizės ir įvertinimo BSB bendras efektyvumas.

Saugos institucijos padeda agentūrai nustatydamos pavojaus analizės ir įvertinimo BSB taikymo atvejus.

10 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Šis reglamentas taikomas nuo 2012 m. liepos 1 d.

Tačiau jis taikomas nuo 2010 m. liepos 19 d.:

- a) visiems svarbiems techniniams pakeitimams, turintiems poveikio transporto priemonėms kaip apibrėžta Direktyvos 2008/57/EB 2 straipsnio c punkte;
- b) visiems svarbiems struktūrinių posistemių pakeitimams, reikalingiems pagal Direktyvos 2008/57/EB 15 straipsnio 1 dalį ar pagal TSS.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2009 m. balandžio 24 d.

Komisijos vardu
Antonio TAJANI
Pirmininko pavaduotojas

I PRIEDAS

1. **PAGRINDINIAI PAVOJAUS VALDYMO PROCESO PRINCIPAI**1.1. **Bendrieji principai ir pareigos**

1.1.1. Šiuo reglamentu nustatytas pavojaus valdymo procesas prasideda nuo vertinamos sistemos apibrėžties ir susideda iš šių veiksmų:

- a) pavojaus įvertinimo proceso, kuriuo remiantis nustatomos grėsmės, rizika, susijusios saugos priemonės ir iš to kylantys saugos reikalavimai, kuriuos turi atitikti vertinama sistema;
- b) įrodymo, kad sistema atitinka nustatytus saugos reikalavimus; ir
- c) visų nustatytų grėsmių ir susijusių saugos priemonių valdymo.

Šis kartotinis pavojaus valdymo procesas pavaizduotas priedo diagramoje. Procesas baigiamas įrodžius, kad sistema atitinka visus saugos reikalavimus, būtinus pavojams, susijusiems su nustatytais grėsmėmis, pripažinti.

1.1.2. Šiam kartotiniam pavojaus valdymo procesui:

- a) priskiriama atitinkama kokybės užtikrinimo veikla, ją vykdo kompetentingas personalas;
- b) ji nepriklausomai vertina viena arba kelios vertinimo įstaigos.

1.1.3. Pagal šį reglamentą privalomą pavojaus valdymo procesą kontroliuojantis pasiūlymo teikėjas grėsmių registrą tvarko pagal šio priedo 4 dalį.

1.1.4. Pavojaus įvertinimo būdus ir priemones jau įgyvendinę subjektai gali ir toliau juos taikyti, jei tie būdai ir priemonės suderinami su šio reglamento nuostatomis, ir su sąlyga, kad:

- a) pavojaus įvertinimo būdai ir priemonės yra aprašyti saugos valdymo sistemoje, kurią pagal Direktyvos 2004/49/EB 10 straipsnio 2 dalies a punktą arba 11 straipsnio 1 dalies a punktą pripažino nacionalinės saugos institucijos; arba
- b) saugos įvertinimo būdai ir priemonės yra privalomi pagal TSS arba tie būdai ir priemonės atitinka pranešose nacionalinėse taisyklėse nurodytus viešai skelbiamus pripažintus standartus.

1.1.5. Neribojant valstybių narių teisiniais reikalavimais nustatytos civilinės atsakomybės, už pavojaus įvertinimo procesą atsako pasiūlymo teikėjas. Susijusiems subjektams pritarus, pasiūlymo teikėjas visų pirma sprendžia, kas bus atsakingas už tai, kad būtų vykdomi saugos reikalavimai, nustatyti atlikus pavojaus įvertinimą. Šis sprendimas priklauso nuo to, kokio tipo saugos priemonės pasirinktos užtikrinti, kad pavojai nebus didesni už priimtina lygį. Atitiktis saugos reikalavimams įrodoma pagal šio priedo 3 dalį.

1.1.6. Pirmajame pavojaus valdymo proceso etape pasiūlymo teikėjo sudarytame dokumente išvardijamos įvairių subjektų užduotys ir jų vykdoma pavojaus valdymo veikla. Pagal įvairių susijusių subjektų atitinkamas užduotis pasiūlymo teikėjas koordinuoja jų glaudų bendradarbiavimą tam, kad būtų valdomos grėsmės ir su jomis susijusios saugos priemonės.

1.1.7. Pareiga tikrinti, ar šiame reglamente aprašytas pavojaus valdymo procesas vykdomas teisingai, tenka vertinimo įstaigai.

1.2. Sąsajų valdymas

- 1.2.1. Neribojant atitinkamose techninėse specifikacijose apibrėžtų sąsajų specifikacijų, susiję geležinkelio sektoriaus subjektai bendradarbiaudami nustato ir bendrai valdo kiekvienos su vertinama sistema susijusios sąsajos grėsmės ir atitinkamas saugos priemones, kurios turi būti naudojamos šiose sąsajose. Bendrų pavojų valdymą sąsajose koordinuoja pasiūlymo teikėjas.
- 1.2.2. Jei siekdamas įvykdyti saugos reikalavimą subjektas išsiaiškina, kad reikia saugos priemonės, kurios jis pats įgyvendinti negali, tas subjektas, susitaręs su kitu subjektu, perduoda pastarajam susijusios grėsmės valdymą laikydamasis 4 skyriuje aprašyto proceso.
- 1.2.3. Išsiaiškinęs, kad vertinamos sistemos saugos priemonė neatitinka reikalavimų arba yra nepakankama, subjektas turi tai pranešti pasiūlymo teikėjui, kuris savo ruožtu informuoja saugos priemonę įgyvendinantį subjektą.
- 1.2.4. Saugos priemonę įgyvendinantis subjektas informuoja visus vertinamos sistemos subjektus, kuriems problema turi poveikio, arba jam žinomus kitų esamų sistemų subjektus, taikančius tokią pačią saugos priemonę.
- 1.2.5. Jei du arba daugiau subjektų tarpusavyje nesusitaria, tinkamą sprendimą turi rasti pasiūlymo teikėjas.
- 1.2.6. Jei subjektas negali įvykdyti praneštos nacionalinės taisyklės reikalavimo, pasiūlymo teikėjas kreipiasi patarimo į atitinkamą kompetentingą įstaigą.
- 1.2.7. Nepriklausomai nuo vertinamos sistemos apibrėžties, pasiūlymo teikėjas turi užtikrinti, kad pavojaus valdymas bendrai apimtų pačią sistemą ir jos integraciją į visą geležinkelio sistemą.

2. PAVOJAUS ĮVERTINIMO PROCESO APRAŠYMAS

2.1. Bendras apibūdinimas

2.1.1. Pavojaus įvertinimo procesas yra bendras kartotinis procesas, kurį sudaro:

- a) sistemos apibrėžtis;
- b) pavojaus analizė, įskaitant grėsmės nustatymą;
- c) pavojaus analizė.

Pavojaus įvertinimo procesas ir pagal 4.1 punktą vykdomas grėsmės valdymas susieti tarpusavyje.

2.1.2. Į sistemos apibrėžtį turėtų būti įtraukiami bent jau šie dalykai:

- a) sistemos tikslas, pavyzdžiui, numatyta paskirtis;
- b) sistemos funkcijos ir, atitinkamais atvejais, elementai (įskaitant, pavyzdžiui, žmones, technines ir eksploataavimo elementus);
- c) sistemos ribos, įskaitant kitas tarpusavyje susietas sistemas;
- d) fizinės sąsajos (t. y. sąsajos su tarpusavyje susietomis sistemomis) ir funkcinės (t. y. funkcinės įvesties ir išvesties) sąsajos;
- e) sistemos aplinka (pavyzdžiui, energijos ir šilumos srautas, veikimo trikdžiai, virpesiai, elektromagnetiniai trikdžiai, eksploatavimas);
- f) esamos saugos priemonės ir saugos reikalavimai, nustatyti kartotinai vykdant pavojaus įvertinimo procesą;
- g) prielaidos, pagal kurias nustatomos pavojaus įvertinimo ribos.

- 2.1.3. Apibrėžtos sistemos grėsmės nustatomos pagal 2.2 skirsnį.
- 2.1.4. Vertinamos sistemos pavojaus priimtumas nustatomas pagal vieną arba kelis iš toliau išvardytų pavojaus priimtumo principų:
- a) taikant darbo taisyklių sąvadus (2.3 skirsnis);
 - b) lyginant su panašiomis sistemomis (2.4 skirsnis);
 - c) prognozuojant neabejotiną pavojų (2.5 skirsnis).
- Laikydami 1.1.5 skirsnyje nustatyto bendro principo, vertinimo įstaiga nenurodo, kokio pavojaus priimtumo principo turi laikytis pasiūlymo teikėjas.
- 2.1.5. Pavojaus analizėje pasiūlymo teikėjas įrodo, kad pasirinktas pavojaus priimtumo principas taikomas tiksliai. Pasiūlymo teikėjas taip pat tikrina, ar pasirinktų pavojaus priimtumo principų laikomasi nuosekliai.
- 2.1.6. Taikant šiuos pavojaus priimtumo principus nustatomos galimos saugos priemonės, kurias pritaikius vertinamos sistemos pavojus (-ai) taptų priimtinas (-i). Iš šių saugos priemonių pasirinktos pavojaus (-ų) kontrolės priemonės tampa saugos reikalavimais, kuriuos turi atitikti sistema. Atitiktis šiems saugos reikalavimams įrodoma pagal 3 skyrių.
- 2.1.7. Kartotinis pavojaus įvertinimo procesas gali būti laikomas baigtu įrodžius, kad įvykdyti visi saugos reikalavimai ir nereikia svarstyti jokių papildomų grėsmių, kurias galima pagrįstai iš anksto numatyti.

2.2. Grėsmės nustatymas

- 2.2.1. Pasiūlymo teikėjas nuosekliai nustato visas vertinamos sistemos, jos funkcijų (jei reikia) ir jos sąsajų visas grėsmes, kurias galima pagrįstai iš anksto numatyti, remdamasis kompetentingos ekspertų grupės įvairių sričių specialiomis žiniomis.

Visos nustatytos grėsmės įrašomos į grėsmių registrą pagal 4 skyrių.

- 2.2.2. Kad didžiausios pavojaus įvertinimo pastangos būtų sutelktos patiems svarbiausiems pavojams, grėsmės klasifikuojamos pagal prognozuojamą jų keliamą pavojų. Remiantis ekspertų nuomone, grėsmių, susijusių su iš esmės priimtiniu pavojumi, daugiau analizuoti nereikia, tačiau tos grėsmės įrašomos į grėsmių registrą. Jų klasifikavimas pagrįdžiamas, kad nepriklausoma vertinimo įstaiga galėtų atlikti vertinimą.
- 2.2.3. Dėl grėsmių kylančių pavojų priskyrimo iš esmės priimtinių pavojų klasei kriterijus galėtų būti tai, kad pavojus yra toks mažas, jog būtų nepagrįsta įgyvendinti papildomą saugos priemonę. Ekspertų nuomonėje atsižvelgiama į tai, kad visi iš esmės priimtini pavojai kartu neviršytų nustatytos bendro pavojaus dalies.
- 2.2.4. Nustatant grėsmę, gali būti nustatomos saugos priemonės. Jos įrašomos grėsmių registre pagal 4 skyrių.
- 2.2.5. Grėsmės nustatymas turi būti tik toks išsamus, kad būtų galima nustatyti, kur saugos priemonėmis tikimasi kontroliuoti pavojus pagal vieną iš 2.1.4. punkte nurodytų pavojaus priimtumo principų. Todėl nuo pavojaus analizės iki pavojaus įvertinimo etapo gali tekti kartoti procesus tol, kol bus pasiektas pakankamas grėsmių nustatymo išsamumo lygis.
- 2.2.6. Jei pavojui kontroliuoti naudojami darbo taisyklių sąvadais arba pavyzdinė sistema, nustatant grėsmę gali būti apsiribojama:
- a) darbo taisyklių sąvado arba pavyzdinės sistemos tinkamumo patikrinimu;
 - b) nuokrypių nuo darbo taisyklių sąvado arba pavyzdinės sistemos atvejų išsiaiškinimu.

2.3. Darbo taisyklių sąvadų naudojimas ir pavojaus analizė

2.3.1. Visų kitų susijusių subjektų padedamas ir remdamasis 2.3.2 punkto reikalavimais pasiūlymo teikėjas išnagrinėja, ar į vieną arba kelias grėsmes tinkamai atsižvelgiama taikant susijusius darbo taisyklių sąvadás.

2.3.2. Darbo taisyklių sąvadai atitinka bent jau šiuos reikalavimus:

a) jie visuotinai pripažinti geležinkelių srityje. Priešingu atveju darbo taisyklių sąvadai turės būti pagrįsti ir turės būti priimtini vertinimo įstaigai;

b) jie tinka svarstomoms vertinamos sistemos grėsmėms kontroliuoti;

c) viešai platinami visiems jais naudotis norintiems subjektams.

2.3.3. Jei Direktyvoje 2008/57/EB reikalaujama laikytis TSS, o atitinkamoje TSS nenurodyta laikytis šiuo reglamentu nustatyto pavojaus valdymo proceso, TSS gali būti laikoma grėsmių kontrolės darbo taisyklių sąvadu, jei įvykdytas 2.3.2 punkto c papunkčio reikalavimas.

2.3.4. Pagal Direktyvos 2004/49/EB 8 straipsnį ir pagal Direktyvos 2008/57/EB 17 straipsnio 3 dalį praneštos nacionalinės saugos taisyklės gali būti laikomos darbo taisyklių sąvadais, jei įvykdyti 2.3.2 punkto reikalavimai.

2.3.5. Jei viena arba daugiau grėsmių kontroliuojamos pagal 2.3.2 punkto reikalavimus atitinkančius darbo taisyklių sąvadás, su tomis grėsmėmis susiję pavojai laikomi priimtinais. Tai reiškia:

a) tų pavojų analizuoti toliau nereikia;

b) grėsmių registre įrašoma, kad darbo taisyklių sąvadas naudojamas kaip su atitinkamomis grėsmėmis susiję saugos reikalavimai.

2.3.6. Jei alternatyvus metodas nevisiškai atitinka darbo taisyklių sąvadą, pasiūlymo teikėjas įrodo, kad pasirinktu alternatyviu metodu užtikrinamas bent jau toks pats saugos lygis.

2.3.7. Jei laikantis darbo taisyklių sąvadų negalima pasiekti, kad tam tikros grėsmės keliamas pavojus būtų priimtinas, pasinaudojus vienu iš kitų dviejų pavojaus priimtimumo principų nustatomos papildomos saugos priemonės.

2.3.8. Jei grėsmės kontroliuojamos pagal darbo taisyklių sąvadás, pavojaus valdymo procesas gali apsiriboti:

a) grėsmės nustatymu pagal 2.2.6 skirsnį;

b) įrašymu grėsmių registre, kad naudojamas darbo taisyklių sąvadas, kaip nurodyta 2.3.5 skirsnyje;

c) patvirtinimu dokumentais, kad taikomas pavojaus valdymo procesas, kaip nurodyta 5 skirsnyje;

d) nepriklausomu vertinimu pagal 6 straipsnį.

2.4. Pavyzdinės sistemos naudojimas ir pavojaus analizė

2.4.1. Kitų susijusių subjektų padedamas pasiūlymo teikėjas išnagrinėja, ar vieną arba daugiau grėsmių apima panaši sistema, kuri galėtų būti laikoma pavyzdine sistema.

2.4.2. Pavyzdinė sistema atitinka bent jau šiuos reikalavimus:

- a) sistemą eksploatuojant įrodyta, kad jos saugos lygis priimtinas ir kad ji atitiktų kitos valstybės narės, kurioje ruošiamasi atlikti pakeitimą, patvirtinimo reikalavimus;
- b) sistemos funkcijos ir sąsajos panašios į vertinamos sistemos funkcijas ir sąsajas;
- c) sistema naudojama panašiomis eksploatavimo sąlygomis kaip ir vertinama sistema;
- d) sistema naudojama panašiomis aplinkos sąlygomis kaip ir vertinama sistema.

2.4.3. Jei pavyzdinė sistema atitinka 2.4.2 punkto reikalavimus, vertinamai sistemai galioja tai, kad:

- a) su grėsmėmis, kurias apima pavyzdinė sistema, susiję pavojai laikomi priimtinais;
- b) grėsmių, kurias apima pavyzdinė sistema, saugos reikalavimai gali būti nustatomi remiantis saugos tyrimais arba pagal pavyzdinės sistemos saugos dokumentų vertinimą;
- c) šie saugos reikalavimai įrašomi grėsmių registre kaip atitinkamų grėsmių saugos reikalavimai.

2.4.4. Jei vertinama sistema nukrypsta nuo pavyzdinės sistemos, pavojaus analizėje įrodoma, kad vertinama sistema pasiekiamas bent jau toks pats saugos lygis, koks pasiekiamas pavyzdine sistema. Tokiu atveju su grėsmėmis, kurias apima pavyzdinė sistema, susiję pavojai laikomi priimtinais.

2.4.5. Jei neįrodoma, kad saugos lygis toks pats, koks pasiekiamas pavyzdine sistema, nuokrypiams nustatomos papildomos saugos priemonės pasinaudojus vienu iš kitų dviejų pavojaus priimtimumo principų.

2.5. Neabejotino pavojaus prognozavimas ir analizė

2.5.1. Jei grėsmių neapima vienas arba abu 2.3 ir 2.4 skirsniuose aprašyti pavojaus priimtimumo principai, pavojaus priimtimumas įrodomas prognozuojant ir analizuojant neabejotiną pavojų. Dėl šių grėsmių kylantys pavojai vertinami arba kiekybiškai, arba kokybiškai, atsižvelgiant į esamas saugos priemones.

2.5.2. Prognozuojamų pavojų priimtimumas vertinamas pagal pavojaus priimtimumo kriterijus, sudarytus pagal Bendrijos teisės aktuose arba pranešose nacionalinėse taisyklėse nustatytus teisinius reikalavimus arba pagrįstus tais reikalavimais. Priklausomai nuo pavojaus priimtimumo kriterijų, pavojaus priimtimumas gali būti vertinamas arba atskirai pagal kiekvieną susijusią grėsmę arba bendrai pagal visų neabejotino pavojaus prognozėje apsvartytų grėsmių derinį.

Jei prognozuojamas pavojus nepriimtinas, nustatomos ir įgyvendinamos papildomos saugos priemonės, kad pavojus būtų sumažintas iki priimtino lygio.

2.5.3. Jei su viena grėsme arba su kelių grėsmių deriniu susijęs pavojus laikomas priimtiniu, nustatytos saugos priemonės įrašomos grėsmių registre.

2.5.4. Jei grėsmes kelia į darbo taisyklių sąvadus neįtraukti techninių sistemų gedimai arba naudojama pavyzdinė sistema, techninės sistemos sandarai taikomi tokie pavojaus priimtimumo kriterijai:

Jei tikėtina, kad techninės sistemos funkcijų gedimas gali tiesiogiai sukelti katastrofinių padarinių, susijusio pavojaus toliau mažinti nereikia tuo atveju, jei to gedimo koeficientas yra mažesnis arba lygus 10^{-9} per sistemos darbo valandą.

2.5.5. Nepažeidžiant Direktyvos 2004/49/EB 8 straipsnyje nustatytos procedūros, nacionaline taisykle gali būti reikalaujama griežtesnio kriterijaus, kad būtų išlaikomas nacionalinis saugos lygis. Tačiau, kai transporto priemonės eksploatavimui pradėti reikia papildomų leidimų, taikomos Direktyvos 2008/57/EB 23 ir 25 straipsniuose nurodytos procedūros.

2.5.6. Jei techninė sistema kuriama taikant 2.5.4 punkte nustatytą 10^{-9} kriterijų, taikomas abipusio pripažinimo principas pagal šio reglamento 7 straipsnio 4 dalį.

Tačiau, jei pasiūlymo teikėjas gali įrodyti, kad nacionalinis saugos lygis valstybėje narėje, kurioje jis taikomas, gali būti išlaikomas esant didesniai kaip 10^{-9} gedimo per darbo valandą koeficientui, tokio kriterijaus pasiūlymo teikėjas gali laikytis toje valstybėje narėje.

2.5.7. Neabejotino pavojaus prognozavimas ir analizė atitinka bent jau šiuos reikalavimus:

- a) neabejotino pavojaus prognozavimo metodai tiksliai atitinka vertinamą sistemą ir jos parametrus (įskaitant visus eksploatavimo režimus);
- b) rezultatai yra pakankamai tikslūs, kad galėtų būti tvirtu sprendimo pagrindu, t. y. dėl nedidelių įvesties prielaidų arba išankstinių sąlygų pakeitimų negali gerokai skirtis reikalavimai.

3. ATITIKTIES SAUGOS REIKALAVIMAMS ĮRODYMAS

- 3.1. Prieš pripažįstant pakeitimą saugiu, pasiūlymo teikėjui stebint įrodoma, kad pavojaus vertinimo etape nustatyti saugos reikalavimai yra įvykdyti.
- 3.2. Tai įrodo kiekvienas už saugos reikalavimų vykdymą atsakingas subjektas, kaip nuspręsta pagal 1.1.5 punktą.
- 3.3. Pasirinktą atitikties saugos reikalavimams įrodymo metodą ir patį įrodymo procesą nepriklausomai vertina vertinimo įstaiga.
- 3.4. Jei priemonės, kuriomis tikimasi užtikrinti saugos reikalavimų įvykdymą, yra netinkamos, arba jei įrodant atitiktį saugos reikalavimams pastebima naujų grėsmių, pasiūlymo teikėjas iš naujo svarsto ir vertina susijusius pavojus pagal 2 skyrių. Naujos grėsmės įrašomos į grėsmių registrą pagal 4 skyrių.

4. GRĖSMIŲ VALDYMAS

4.1. Grėsmių valdymo procesas

- 4.1.1. Pasiūlymo teikėjas sukuria grėsmių registrą (-us) arba jį (juos) atnaujina (jei toks (-ie) registras (-ai) jau sukurtas (-i)), kol pakeitimas projektuojamas ir įgyvendinamas ir iki kol jis priimamas arba iki kol pateikiama saugos vertinimo ataskaita. Grėsmių registre įrašoma pavojų, susijusių su nustatytomis grėsmėmis, stebėjimo pažanga. Sistemą priėmus ir pradėjus ją eksploatuoti, grėsmių registrą, kaip savo saugos valdymo sistemos integruotą dalį, toliau tvarko už vertinamos sistemos eksploatavimą atsakingas infrastruktūros valdytojas arba geležinkelio įmonė pagal Direktyvos 2004/49/EB III priedo 2 punkto g papunktį.
- 4.1.2. Į grėsmių registrą įtraukiamos visos grėsmės su visomis susijusiomis saugos priemonėmis, taip pat vykdant pavojaus įvertinimo procesą nustatytos sistemos prielaidos. Visų pirma jame pateikiamos aiškios nuorodos į kilmę ir pasirinktus pavojus priimtino principus ir aiškiai nurodomas už kiekvienos grėsmės kontrolę atsakingas (-i) subjektas (-ai).

4.2. Keitimasis informacija

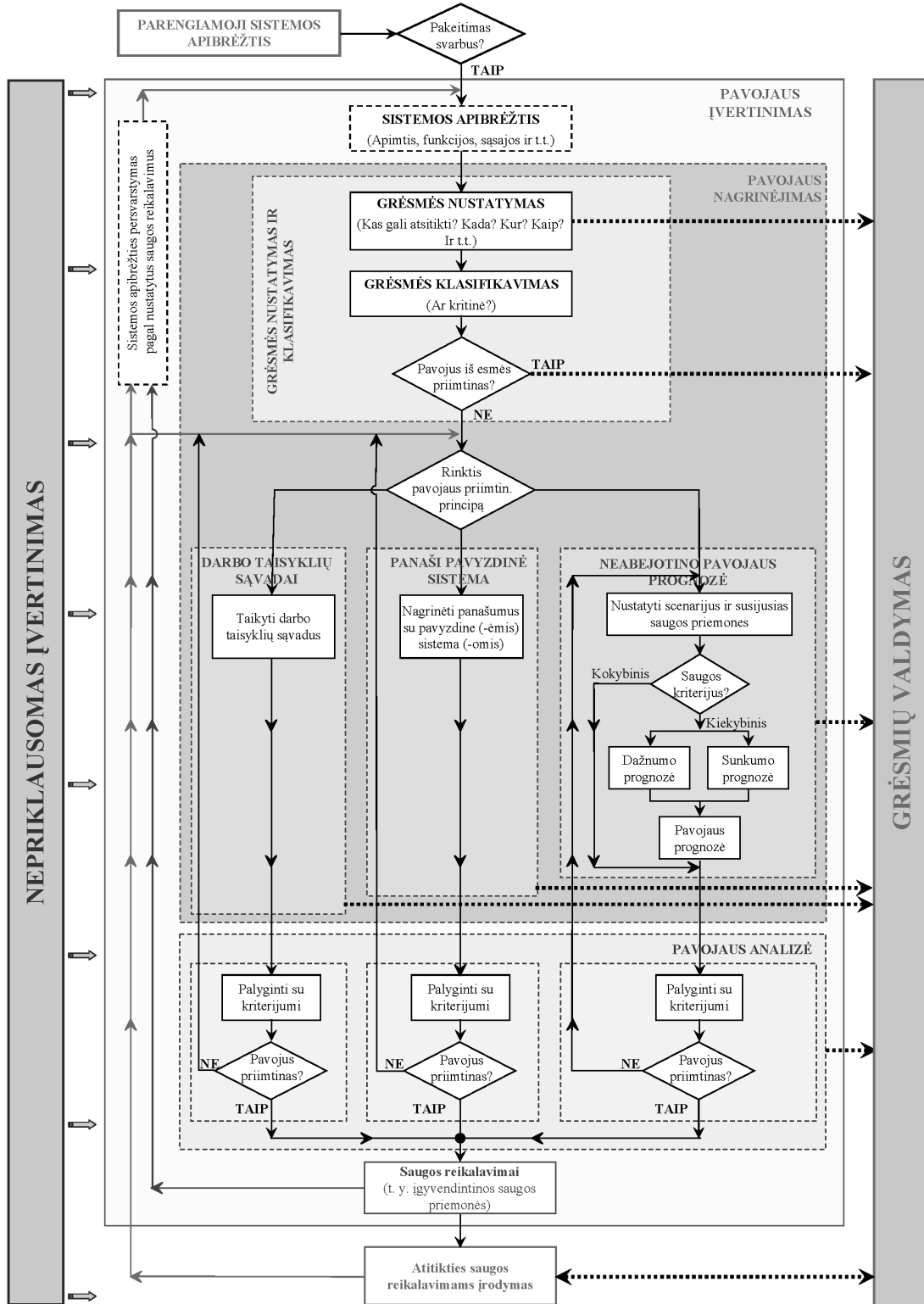
Visos grėsmės ir susiję saugos reikalavimai, kurių vienas subjektas pats kontroliuoti negali, pranešami kitam susijusiam subjektui, kad drauge būtų rastas tinkamas sprendimas. Perduodančiojo subjekto į grėsmių registrą įrašytos grėsmės yra „valdomos“ tik po to, kai su tomis grėsmėmis susijusius pavojus įvertina kitas subjektas ir kai visos susijusios šalys susitaria dėl sprendimo.

5. PAVOJAUS VALDYMO PROCESO ĮRODYMAI

- 5.1. Pasiūlymo teikėjas taip dokumentais patvirtina pavojaus valdymo procesą, vykdomą saugos lygiams ir atitinkčiai saugos reikalavimams vertinti, kad vertinimo įstaigai būtų prieinami visi būtini įrodymai, kad pavojaus valdymo procesas vykdomas teisingai. Savo išvadą vertinimo įstaiga pateikia saugos vertinimo ataskaitoje.
 - 5.2. Pagal 5.1 punktą pasiūlymo teikėjo parengtame dokumente yra bent jau šie dalykai:
 - a) pavojaus įvertinimo procesą paskirtos vykdyti organizacijos ir ekspertų aprašymas;
 - b) įvairių pavojaus įvertinimo etapų rezultatai ir visų būtinų saugos reikalavimų, kurie turi būti įvykdyti siekiant sumažinti pavojų iki priimtino lygio, sąrašas.
-

Priedas

Pavojaus valdymo procesas ir nepriklausomas įvertinimas

II PRIEDAS

KRITERIJAI, KURIUOS TURI ATTIKTI VERTINIMO ĮSTAIGOS

1. Vertinimo įstaiga negali (nei tiesiogiai, nei kaip įgaliotasis atstovas) būti susijusi su vertinamos sistemos projektavimu, gamyba, surinkimu, rinkodara, eksploatavimu arba technine priežiūra. Tai nepanaikina tos įstaigos ir visų susijusių subjektų galimybės keisti techninę informaciją.
 2. Vertinimo įstaiga turi atlikti vertinimą su kuo didžiausiu profesiniu sąžiningumu bei kuo didžiausia technine kompetencija ir turi būti nepaveikta bet kokio asmenų ar grupių, kuriems gali turėti įtakos vertinimo rezultatai, spaudimo ir paskatų, ypač finansinių, galinčių paveikti jos sprendimus arba jos atliekamo vertinimo rezultatus.
 3. Vertinimo įstaiga turi turėti reikalingų priemonių, kad deramai atliktų su vertinimais susijusias technines ir administracines užduotis; ji taip pat turi galimybę naudotis išskirtiniams vertinimams reikalinga įranga.
 4. Už vertinimus atsakingas personalas turi:
 - būti tinkamo techninio ir profesinio pasirengimo,
 - turėti pakankamai žinių apie vertinimą, kuriuos jis atlieka, reikalavimus ir turėti pakankamą tokių vertinimų praktiką,
 - sugebėti sudaryti saugos vertinimo ataskaitas, kurios yra oficialios atlikto vertinimo išvados.
 5. Turi būti garantuotas už nepriklausomus vertinimus atsakingų darbuotojų nepriklausomumas. Jokiems pareigūnams neturi būti atlyginama už darbą pagal atliktų vertinimų skaičių ar tų vertinimų rezultatus.
 6. Jei vertinimo įstaiga nepriklauso pasiūlymo teikėjo organizacijai, ta įstaiga turi būti apdrausta civilinės atsakomybės draudimu, nebent pagal nacionalinius teisės aktus tą atsakomybę prisiima valstybė arba tuos vertinimus tiesiogiai atlieka valstybė narė.
 7. Jei vertinimo įstaiga nepriklauso pasiūlymo teikėjo organizacijai, tos įstaigos personalas privalo laikyti profesinę paslaptimi viską, ką jis sužino atlikdamas savo pareigas (išskyrus kompetentingas administracines įstaigas valstybėje, kurioje jos tas pareigas atlieka) pagal šį reglamentą.
-